

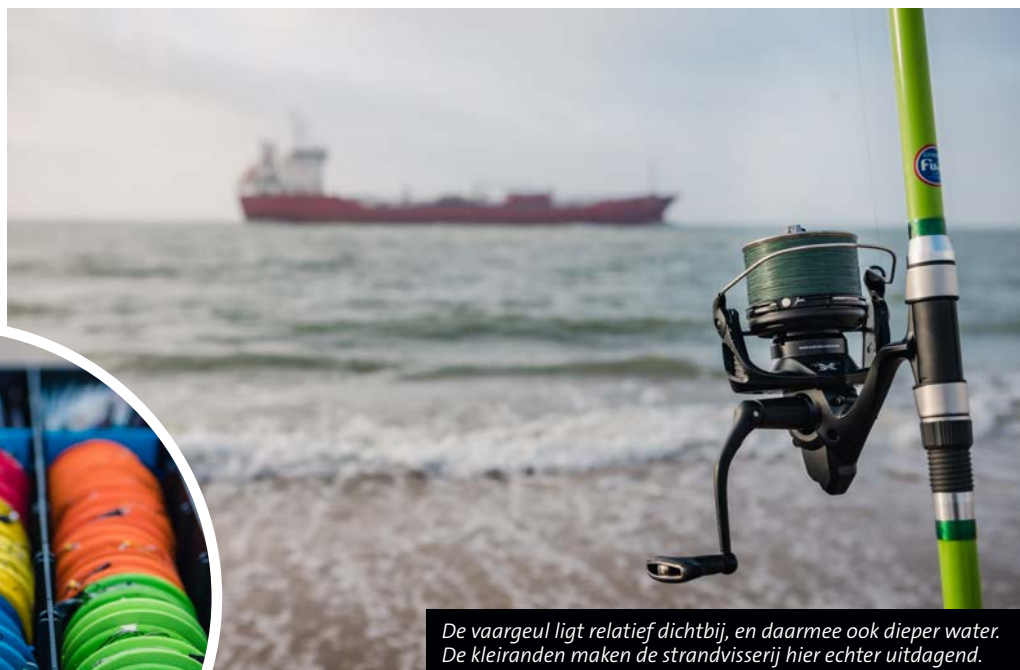

Diep water is in de wintermaanden vaak een pre om bij daglicht wijting te kunnen vangen. Voor de kust van Walcheren ligt de vaargeul Oostgat – en daarmee diep water – binnen werpbereik. De steile kleirand langs deze geul maakt het de strandvisser echter niet gemakkelijk. **Erik Hollestelle** (24) laat bij Dishoek de do's & don'ts van deze visserij over het randje zien.

TEKST: JORAN BAL > FOTOGRAFIE: FRANK VAN DER BURG

DE DIEPTE IN BIJ DISHOEK

Wissel in het begin regelmatig van type onderlijn (bijvoorbeeld kortere of langere haaklijnen) om te achterhalen wat die dag goed werkt

De vaargeul ligt relatief dichtbij, en daarmee ook dieper water. De kleiranden maken de strandvisserij hier echter uitdagend.

Vastberaden daalt Erik Hollestelle eind december de steile trap van de duinovergang bij Dishoek af. Aangekomen op het maagdelijke strand dat het terugtrekkende water heeft achtergelaten, markeren zijn voetstappen een spoor richting het midden van het vak dat aan weerszijden door twee palenrijen wordt begrensd. “Uit ervaring weet ik dat dit een redelijk schone stek is”, zegt de fanatieke wedstrijdvisser. “Het bodemverloop langs dit gedeelte van de Walcherse kust is vrij grillig. De vaargeul bevindt zich niet ver uit de kant – het lijkt soms of de passerende schepen binnen werpbereik komen – en op sommige plekken vind je behoorlijk steile kleiranden. Als je niet oppast, trek je daar de boel op kapot.” Vandaar dat hij zijn sessies hier steevast rondom laagwater vist. “Met hoogwater wordt het lastig om dieper water te bereiken en is de hoek die je lijn maakt zo groot dat je sneller in de kleirand terecht komt.”

VER WERPEN ALS VALKUIL

Het diepe water is juist wat deze strook – die van Vlis-singen tot Westkapelle loopt – zo aantrekkelijk maakt, legt Erik uit. “In de herfst- en wintermaanden kun je daar als strandvisser je hart ophalen. In het donker komt de wijting naar het ondiepe water om op garnalen te jagen, maar overdag verblijven ze in diepere waterlagen. Die zijn als je een beetje aardig kunt werpen hier vanaf het strand nog binnen bereik.” Toch is zijn eerste worp met een meter of dertig verre van imposant. “Voordat ik volle bak werp, maak ik (enkel met het werpgewicht bevestigd) eerst de voorslag nat en zorg ik

dat deze netjes op de spoel gewikkeld zit. Dan is de kans dat je de kans dat je een pruik gooit kleiner.” Ook de eerste serieuze inzet met een beaasde onderlijn is nog bescheiden. “Het is prettig als je flink wat afstand kunt halen, maar ver werpen kan ook een valkuil zijn. Soms gooi je over een stroomnaad met daarin de vis heen. Bovendien ben je dan veel tijd kwijt met binnendraaien.”

ALLES ZIEN EN VOELEN

Dit keer zitten we goed qua afstand, want binnen een mum van tijd zijn daar de korte, felle tikken op de hengeltop die de aanbeet van een wijting kenmerken. “Dat is een voordeel van het vissen met een gevlochten lijn: je ziet echt alles”, stipt Erik aan. Toch is beetregistratie niet de belangrijkste reden voor deze keuze. “Je voelt zoveel meer. Als ik bij het binnendraaien merk dat ik vast dreig te lopen, kan ik nog snel schakelen en het tempo opvoeren. Met nylon ben je dan vaak al te laat.” Het is met een gevlochten lijn die vrijwel geen rek heeft wel een kwestie van deze behoedzaam terugwinnen. “Wijting heeft een vrij zachte bek. Dus wanneer je teveel tempo maakt draai je de vis van de haak. Dan is de dempende werking van nylon juist weer prettig. Als ik na een paar worpen merk dat de stek aardig schoon is, verwissel ik de spoel op mijn molen dan ook voor een exemplaar met daarop een nylon lijn.”

ZELFBOUW DARTPIJL

Bij het beazen van de haken van de tweede hengel – die voor de lange afstand bestemd is – valt het op dat alles in het teken van stroomlijnen staat. Het aas is compact en wordt met bindelastiek bevestigd, de haaklijnen zijn kort (15 tot max. 30 cm), en de loodlifter zit vast op de steel van het werpgewicht. “De platte vorm van de loodlifter zorgt ervoor dat het werpgewicht bij het binnendraaien snel naar de oppervlakte komt, waar- >>

KORTE, FELLE TIKKEN OP DE HENGELTOP KENMERKEN DE AANBEET VAN EEN WIJTING

Wijting is een echte rover die het vooral op garnalen heeft voorzien.

VOOR EN NA DE VORST

De wijting komt vanaf omstreeks eind oktober in groten getale onder de kust. De vangsten zijn dan doorgaans prima, tot het moment dat de eerste serieuze vorstperiode zich aandient. Dan verdwijnen de garnalen uit het ondiepe kustwater en is in hun kielzog ook de wijting van de ene op de andere dag pleite. Die komt nog wel terug bij zachter weer – een winterzonnetje doet soms al wonderen – maar niet meer zo massaal als in het begin van het seizoen. De grootste vissen worden in de regel aan het begin (oktober/november) en einde van het seizoen (maart/april) gevangen. Langs vrijwel de gehele Nederlandse kust – inclusief Ooster- en Westerschelde, de ondiepe Waddenzee uitgezonderd – maak je kans op wijting. Gevonden stekken zijn pieren, kades, havenhoofden, golfbrekers en plekken met diep water (minimaal 6-8 meter) binnen werpbereik.

>> EXTRA GEZEKERD

Bij krachtige en verre worpen is het praktisch om een stukje tap als ‘stopper’ te bevestigen die de zager of zeepier op de haak zekert. Erik doet dit op een speciale manier waarbij ook de tap extra stevig vast zit. Steek de aasnaald in het stukje tap, laat hem hier omstreeks het midden uitkomen en steek hem ietsje verder weer in de tap. Zorg bij het aan de haak knopen van de haaklijn dat er nog een klein stukje lijn uitsteekt nadat de knoop is gelegd. Hier blijft de tap mooi op hangen als je deze over de haak schuift.

‘LOOP JE VAST IN EEN KLEIRAND? ZET DAN SPANNING OP DE LIJN EN VOER MET BELEID DE DRUK GESTAAG OP – ZO KOM JE MEESTAL GOED WEG EN VERSPEEL JE GEEN MATERIAAL’

door je minder snel vastzit. Het nadeel hiervan is echter dat deze in de regel los tussen het werpgewicht en de onderlijnmontage worden bevestigd. Daardoor heb je meer weerstand en gooi je aanzienlijk minder ver.” Wat knutselwerk biedt uitkomst. “Ik verwijder het oogje van de steel op het werpgewicht, klik hier de loodlifter op en zet de boel weer vast met een stevige tonwartel. Zo creëer je een soort van dartpijl, wat gooit als een speer. Daarmee lever ik qua werpafstand minder in dan met een standaard loodlifter, maar draai ik de vis wel zonder kleerscheuren binnen.”

NIET TE LANG WACHTEN

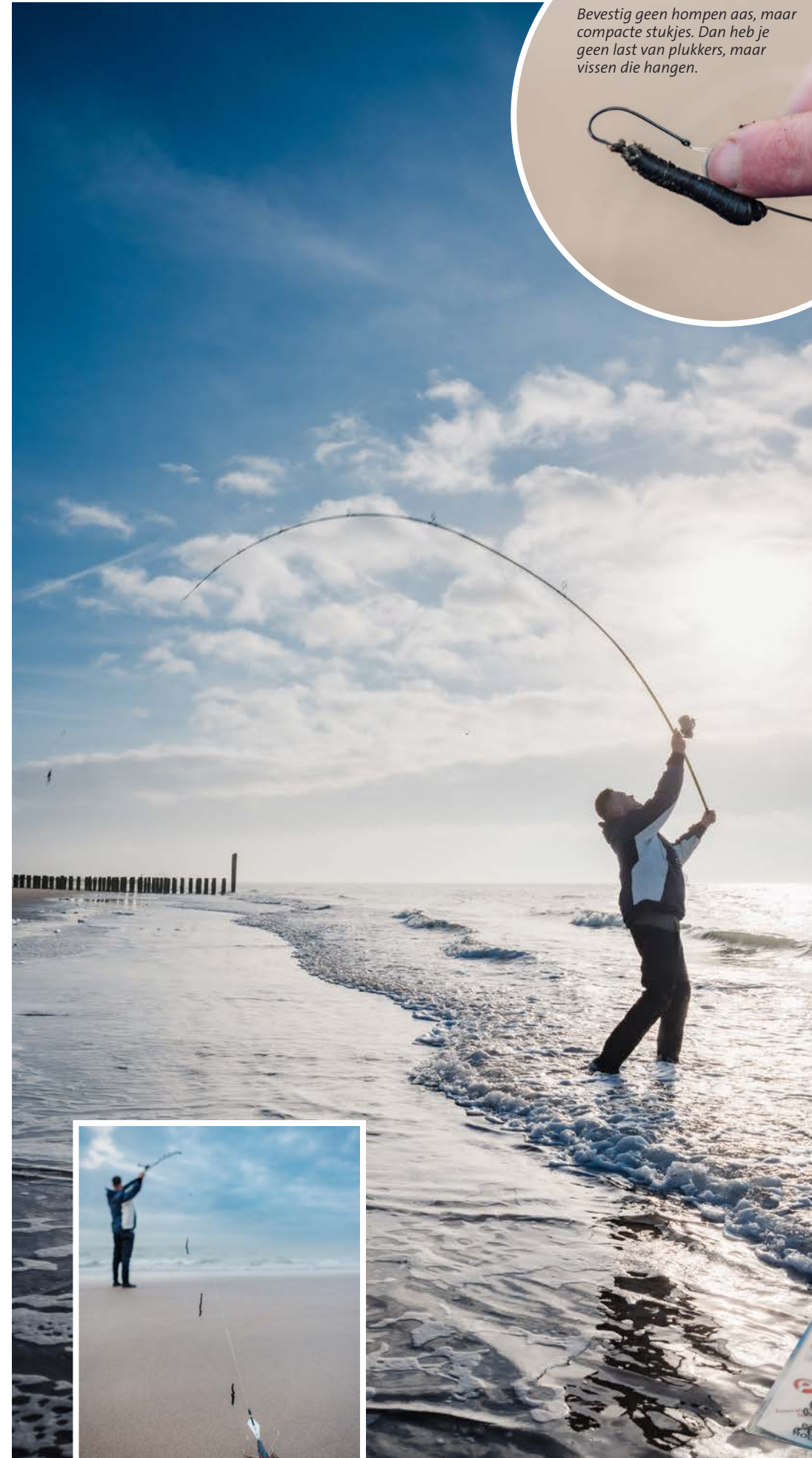
Dat laatste lukt vrij aardig, want met regelmaat komen er doubletten en zelfs tripletten wijting het strand op. Geen regelrechte kanjers, maar best wat vissen in de categorie rond de minimummaat van 27 centimeter. “De vorst die we de afgelopen dagen hebben gehad, heeft merkbaar invloed op de vangsten. Bij de laatste wedstrijd van de Nationale Teamcompetitie Kustvissen – die twee weken eerder hier vlakbij plaatsvond – was het echt niet normaal hoeveel vis er werd gevangen.” Het valt daarbij op dat het gebruik in de strandvisserij om de onderlijn na een aanbeet nog een poosje te laten liggen voor drie volle haken, echt een precisieklus is. “Timing is key in deze visserij”, zegt Erik. “Te snel draaien kan ‘maar’ één of twee vissen opleveren, wacht je iets langer dan zijn dat er vaak twee of drie. Te lang wachten is echter ook niet goed omdat de vis zich dan wel eens los weet te wurmen vanwege de korte haaklijnen en hoofdlijn zonder rek. Na een aanbeet wat extra lijn geven kan helpen om dit tegen te gaan”, tipt hij. Al is dat ook geen garantie voor volle haken. “Het is een kwestie van aanvoelen wanneer je gaat draaien. Dat ontwikkel je na verloop van tijd haast automatisch.”

EXTRA SPEELRUIMTE

In het verlengde van de voorgaande tip draait Erik na de worp zijn lijn ook niet snaarstrak. “Met nylon doe je dat juist wel omdat dit van nature een lijn met veel rek is. Maar een gevlochten lijn kun je beter iets een in een bocht laten lopen. Die extra speelruimte maakt het voor de vis moeilijker om de haak kwijt te raken. Over het missen van een aanbeet hoeft je niet in te zitten. Die zie je dankzij de gevoelige hengeltop prima.” Dat blijkt wel als die niet veel later begint te klapperen. Ditmaal wordt de wijting vergezeld door schar die zich op het aas heeft gestort. “Nog zo’n typische wintervis”, zegt Erik terwijl hij geroutineerd de haak verwijderd. In de draaien die volgen domineren scharren de vangst. “Het tij is net gekeerd en komt nu op. Mogelijk dat dit de schar heeft geactiveerd. Ze zijn in ieder geval zeer gretig”, wijst hij op een exemplaar waarbij maar liefst twee haaklijnen in de bek zijn verdwenen.

GEEN GEKKE FRATSEN

Ogenschoijnlijk zonder veel moeite komt er in het laatste deel van deze ochtendsessie nog de nodige wijting en schar boven water. “Dit is heerlijk ontspannen vissen”, zegt de voormalig jeugdinternational die onlangs in Engeland zijn internationale debuut bij de senioren opluisterde met een zege. “Normaal gesproken zit ik toch altijd in de wedstrijdmodus, ook als ik in mijn uppie of met een maatje vrij ga trainen.” Daarbij is deze wintervisserij relatief eenvoudig. “Je hoeft echt geen gekke technische fratsen uit te halen om wijting en schar te kunnen vangen. Het belangrijkste is dat je materiaal in orde is, je alles op de pak klaar hebt liggen en kunt variëren voor wat betreft de presentatie van je aas. Als aan die voorwaarden is voldaan, moet het wel heel gek lopen wil je geen leuk maaltje vis vangen.”

Bevestig geen hompen aas, maar compacte stukjes. Dan heb je geen last van plukkers, maar vissen die hangen.

Kleine zagertjes (kweekzagertjes, slikzagertjes) doen het als combi met een pier soms ook verrassend goed voor de wijting.

>> MATERIAAL

- **Hengel:** lengte 450 cm, werpgewicht 150-300 gram. “Kies voor een hengel met een stevige body en een zachtere top. Dan kan je wel gas geven bij de worp, maar gooi je het aas minder snel kapot en kun je aanbeten goed herkennen.”
- **Molen:** robuuste strandmolen met een sterke as in het 10000-formaat
- **Hoofdlijn:** 12/00 gevlochten lijn of 25/00 nylon
- **Voorslag:** taps toelopend nylon 30/00-57/00
- **Onderlijn:** 50/00 tot 60/00 nylon
- **Haaklijn:** 32/00 tot 45/00 nylon
- **Haak:** maat 4 of 6
- **Aas:** zeepieren en tappen. “Zonder ben je kansloos. Neem eventueel ook nog kleine zagertjes (kweekzagertjes, slikzagertjes) mee, die doen het als combi met een pier soms ook verrassend goed voor de wijting. Tip: leg ze even in het zand, daar worden ze steviger van.”
- **Werpgewicht:** 150-175 gram, met ankers. “Rondom de kentering kun je een piramidevormig werpgewicht pakken. Dat is aerodynamischer en komt gemakkelijker los van de bodem.”

